

FIG. 55.—PACK-WAGONS AND CARTS.

BOOK IV.

CAMPAIGN AGAINST THE GERMANS.—FIRST INVASION OF BRITAIN. B.C. 55.

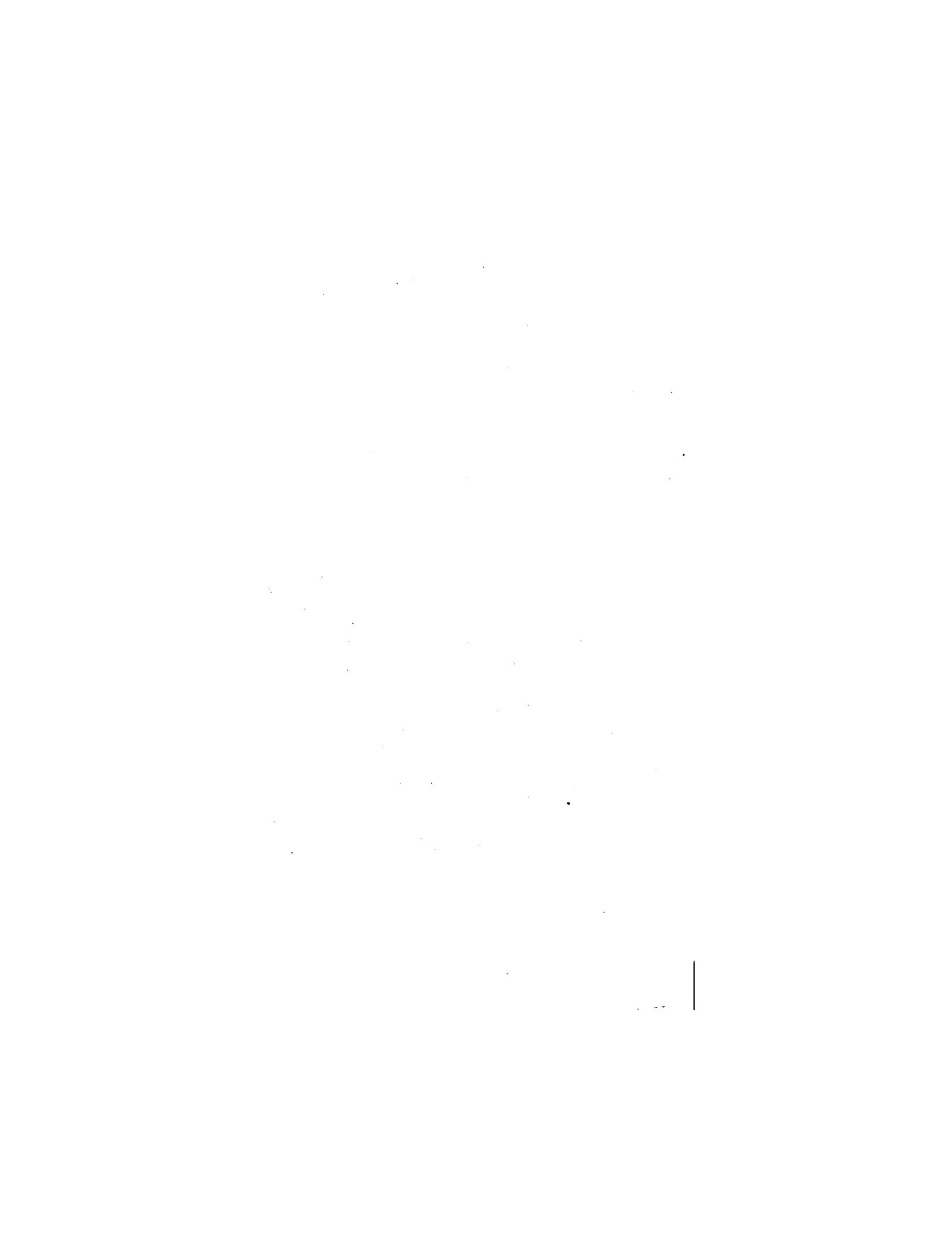
German Tribes, Pressed by the Suevi, Cross the Rhine.

EA quae secūta est hieme, qui fuit annus Cn. Pompeiō, M. Crassō cōnsulibus, Usipetēs Germāni et item Tenc̄terī māgnā [cum] multitudine hominum flūmen Rhēnum trānsiērunt, nōn longē ā mari quō Rhēnus influit. Causā 5 trānseundi fuit quod ab Suēvīs complūris annōs exagitati bellō premēbantur et agrī cultūrā prohibēbantur.

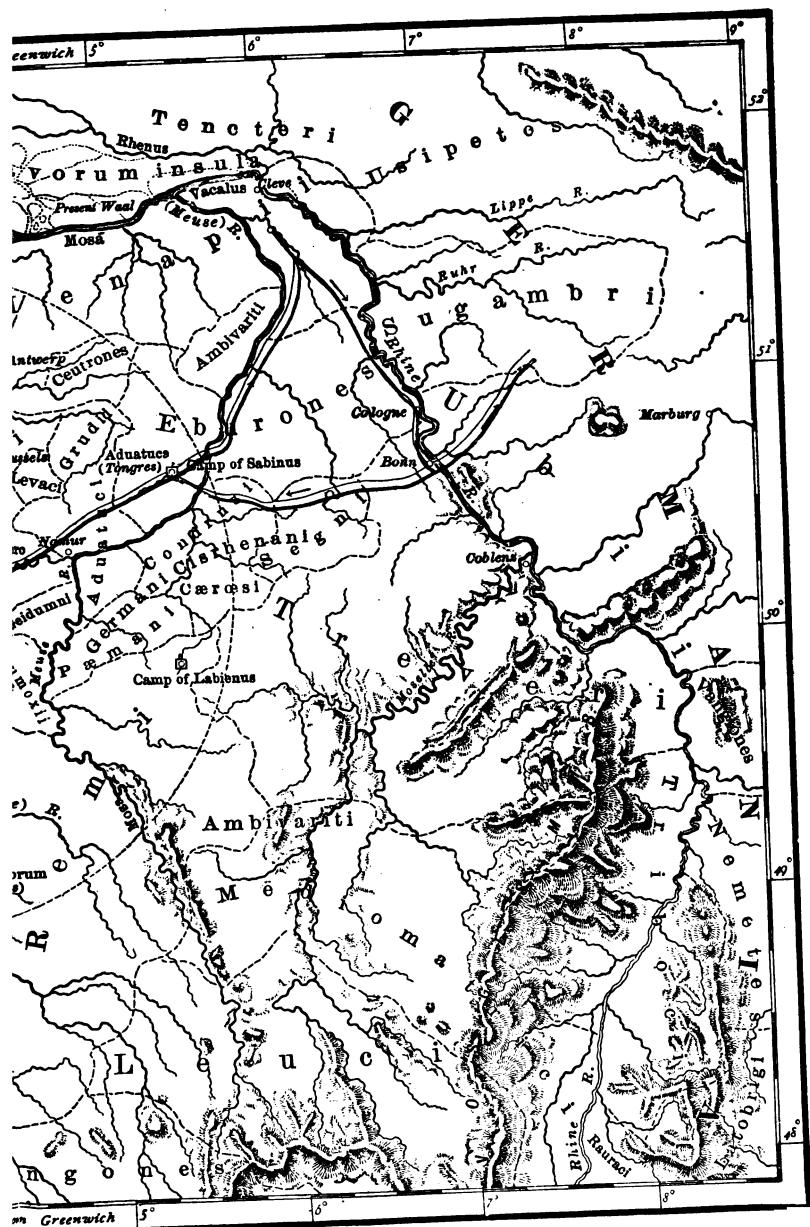
Customs of the Suevi.

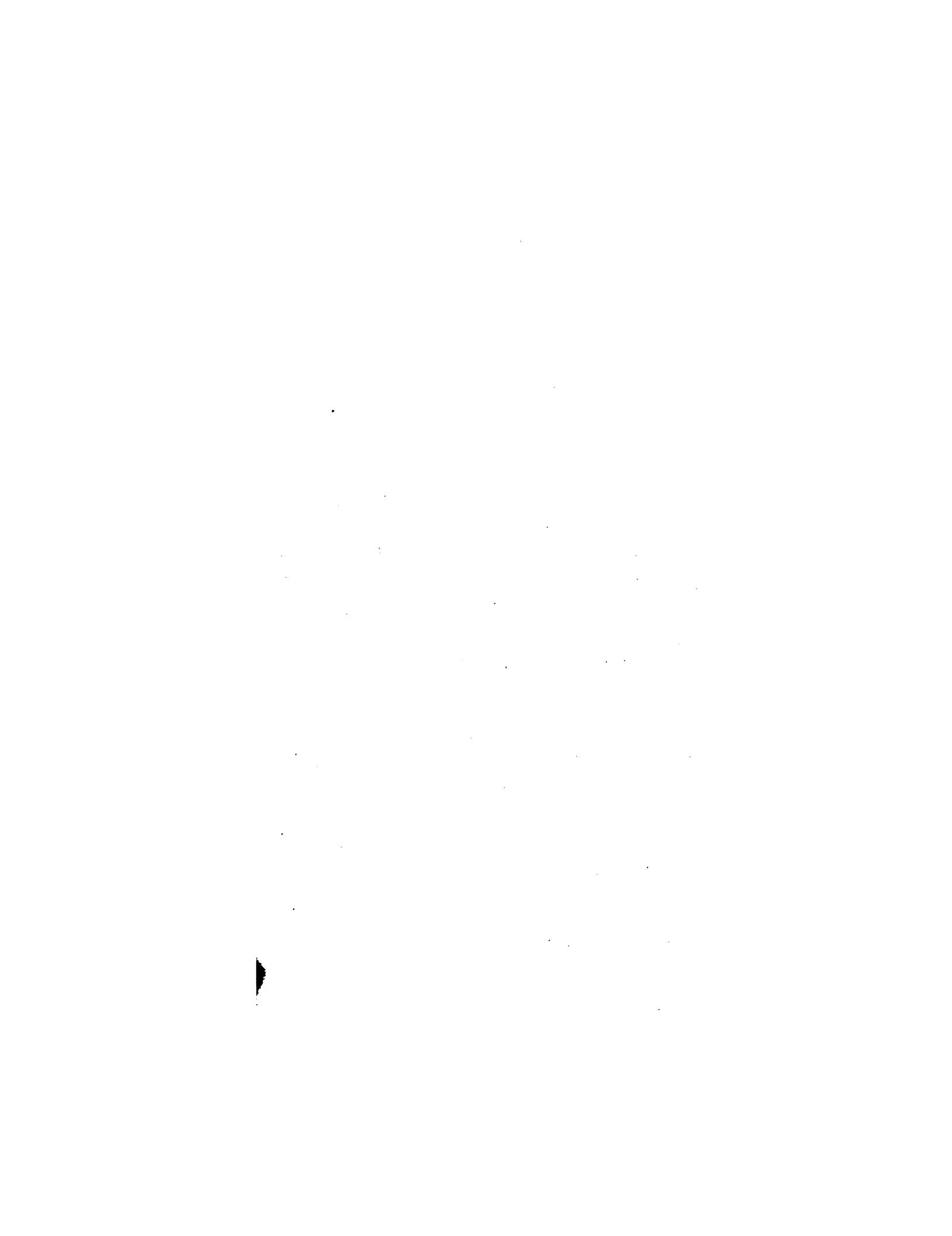
Suēvōrum gēns est longē maxima et bellicōsissima Germānōrum omnium. Hī centum pāgōs habēre dicuntur, ex quibus quotannī singula milia armātōrum bellandī causā 10 ex finib⁹ edūcunt. Reliqui, qui domi mānsērunt, sē atque illōs alunt.¹ Hi rūrsus in vicem annō post in armis sunt, illi domi remanent. Sic neque agrī cultūra nec ratiō atque ūsus belli intermittitur. Sed privātī ac sēparatī agrī apud eōs nihil est, neque longius annō remanēre ūnō in locō co- 15 lendi causā licet. Neque multum frūmentō, sed maximam partem lacte atque pecore vivunt, multumque sunt in vēnātiōnibus; quae rēs et cibī genere et cotidiānā exercitatiōne

Cf. ¹ alere, p. 16, l. 5.

et libertate vitae, quod a pueris nullō officiō¹ aut disciplinā adsuēfacti nihil omnino contrā voluntatem faciunt, et viris alit et immāni corporum māgnitudine hominēs efficit. Atque in eam sē cōnsuetudinem addūxērunt ut locis frigidissimis neque vestitus praeter pellis habērent quicquam, quārum 5 propter exiguitatem māgna est corporis pars aperta, et lavārentur in flūminibus.

Their Intercourse with Other Tribes.

2. Mercātōribus est aditus magis eō ut quaē bellō cēperint quibus vēndant² habeant, quam quō ullam rem ad sē importāri dēsiderent. Quin etiam iūmentis, quibus maximē Galli 10 dēlectantur quaeque impēnsō parant pretiō, [Germāni] importatīs nōn ūtuntur; sed quae sunt apud eōs nāta, parva atque dēformia, haec cotidiānā exercitatiōne summi ut sint labōris efficiunt.

Their Cavalry Tactics.

Equestribus proeliis saepe ex equis dēsiliunt ac pedibus 15 proeliantur, equōsque eōdem remanēre vestigiō adsuēfecērunt, ad quōs sē celeriter, cum ūsus est, recipiunt; neque eōrum mōribus turpius³ quicquam aut inertius habētur quam ephippiis ūti. Itaque ad quemvis numerum ephippiatōrum equitum quamvis pauci adire audent. Vinum omnino ad sē 20 importāri nōn sinunt, quod eā rē ad labōrem ferendum remollēscere hominēs atque effēmināri arbitrantur.

The Ubii, Tributaries of the Suevi.

3. Pūblicē maximam putant esse laudem quam lātissimē ā suīs finib⁹ vacāre agrōs: hāc rē significāri māgnūm numerū civitātū suām vim sustinēre nōn posse. Itaque 25 ūnā ex parte ā Suēvis circiter milia passuum sexcenta agri vacāre dicuntur. Ad alteram partem succēdēnt Ubiī, quōrum fuit civitās ampla atque flōrēns, ut est captus Germānō-

Cf. ¹ officiō, p. 81, l. 25.—² vēndidit, 86, 11. —³ turpissimum, 30, 11.

rum ; ei paulo, quamquam sunt eiusdem generis, sunt ceteris humaniorens, propterea quod Rhenum attingunt, multumque ad eos mercatores ventitant, et ipsi propter propinquitatem [quod] Gallicis sunt moribus adsueti. Hos cum Suevi multis saepe bellis experti propter amplitudinem gravitatemque civitatis finibus expellere non potuissent, tamen vectigalis sibi fecerunt ac multo humiliores infirmioresque¹ redigunt.

The Usipetes and Tencteri, Expelled from Germany, Overcome the Menapii.

4. In eadem causâ fuerunt Usipetes et Tencteri, quos supradiximus, qui compluris annos Suevorum vim sustinuerunt; ad extremum tamen agris expulsi et multis locis Germaniae triennium vagati² ad Rhenum pervenerunt; quas regiones Menapii incolabant. Hi ad utramque ripam flumi-

FIG. 57. — COINS OF CÆSAR.

nis agros aedificia vicosque habebant; sed tantae multitudo dinis aditu perterriti ex eis aedificiis quae trans flumen habuerant demigraverant, et cis Rhenum dispositis praesidiis Germanos transire prohibebant. Illi omnia experti, cum neque vi contendere propter inopiam navium neque clam transire propter custodiis Menapiorum possent, reverti se in suas sedes regionesque simulaverunt³ et tridui viam progressi rursus revertiunt, atque omni hoc itinere una nocte equitatu confecto insciis inopinantisque⁴ Menapios oppresserunt; qui de Germanorum discessu per exploratorem

Cf. ¹ infirmiores, p. 91, l. 4. — ² vagari, 90, 19. — ³ simulata, 40, 14. — ⁴ inopinant, 10, 10.

certiorēs facti sine metū trāns Rhēnum in suōs vicōs remigrāverant. His interfectis nāvibusque eōrum occupātis, priusquam ea pars Menapiōrum quae citrā Rhēnum erat certior fieret, flūmen trānsiērunt atque omnibus eōrum aedificiis occupātis reliquam partem hiemis sē eōrum cōpiis aluērunt. 5

Cæsar Distrusts the Gauls on Account of their Fickle Character. He Fears their Alliance with Germans.

5. His dē rēbus Caesar certior factus et infirmitātem Gallōrum veritus, quod sunt in cōnsiliis capiendis mōbilēs et novis plērumque rēbus student, nihil his committendum existimāvit. Est enim hōc Gallicae cōsuētudinis uti et viātōrēs etiam invitōs¹ cōsistere cōgant, et quid quisque 10 eōrum dē quāque rē audierit aut cōgnōverit quaerant; et mercātōrēs in oppidis volgus circumsistat, quibusque ex regiōnibus veniant quāsque ibi rēs cōgnōverint prōnūtiāre cōgat. His rēbus atque auditōnibus permōti dē summīs saepe rēbus cōnsilia ineunt, quōrum eōs in vestigiō paenitēre 15 necesse est, cum incertis rūmōribus serviant et plēriique ad voluntātem eōrum ficta respondeant.

He Resolves to Make War on the Germans.

6. Quā cōsuētudine cōgnitā Caesar, nē graviōri bellō occurreret, mātūrius quam cōsuērat ad exercitum proficisciatur. Eō cum vēnisset, ea quae fore suspicātus erat facta 20 cōgnōvit: missās lēgatiōnēs ab nōn nullis cīvitātibus ad Germānōs invitātōsque eōs uti ab Rhēnō discēderent, omnia quae [que] postulāssent ab sē fore parāta. Quā spē ad ducti Germāni lātius iam vagābantur et in finīs Eburōnum et Condriōrum, qui sunt Trēverōrum clientēs, pervēnerant. 25 Prīcipib⁹ Galliae ēvocātis² Caesar ea quae cōgnōverat dissimulanda sibi existimāvit, eōrumque animis permulsis et cōfirmātis equitātūque imperātō bellum cum Germānis gerere cōstituit.

Cf. ¹ invītō, p. 12, l. 9. — ² ēvocātis, 88, 28.

They Send him a Defiant Message.

7. Rē frūmentāriā comparātā equitibusque dēlectis, iter in ea loca facere coepit quibus in locis esse Germānōs audiebat. Ā quibus cum paucōrum diērum iter abesset, lēgāti ab eis vēnērunt, quōrum haec fuit ḍrātiō : ‘Germānōs neque priōrēs populō Rōmānō bellum īferre neque tamen recūsāre, sī laccessantur,¹ quin armis contendant, quod Germānōrum cōsuētūdō [haec] sit ā māiōribus trādita, quīcumque bellum īferant, resistere neque dēprecāri. Haec tamen dicere, vēnisse invitōs, ēiectōs domō ; sī suam grātiām Rōmāni verō lint, posse eis ūtilis esse amicōs ; vel sibi agrōs attribuant vel patiantur eōs tenēre quōs armis possēderint : sēsē ūnis Suēvis concēdere, quibus nē dii quidem immortālēs parēs esse possint ; reliquum quidem in terris esse nēminem quem nōn superāre possint.’

He Orders them to Withdraw from Gaul.

15 8. Ad haec Caesar quae vīsum² est respondit; sed exitus fuit ḍrātiōnis : ‘Sibi nūllam cum his amicitiam esse posse, sī in Galliā remanērent; neque vērum esse quī suōs finis tuēri nōn potuerint alienōs occupāre; neque ullōs in Galliā vacāre agrōs qui dari tantae praesertim multitūdini sine iniūriā possint; sed licēre, sī velint, in Ubiōrum finibus considere, quōrum sint lēgāti apud sē et dē Suēvōrum iniūris querantur et ā sē auxilium petant; hōc sē Ubiis imperātūrum.’

They Delay.

9. Lēgāti haec sē ad suōs relātūrōs dixērunt et rē dēliberātā post diem tertium ad Caesarem reversūrōs; interēā nē propius sē castra movēret petiērunt. Nē id quidem Caesar ab sē impetrāri posse dixit. Cōgnōverat enim māgnam partem equitātūs ab eis aliquot diēbus ante praedandī frūmen-

Cf. ¹ *laccesseret*, p. 31, l. 19.—² *vidēbantur*, 63, 14.

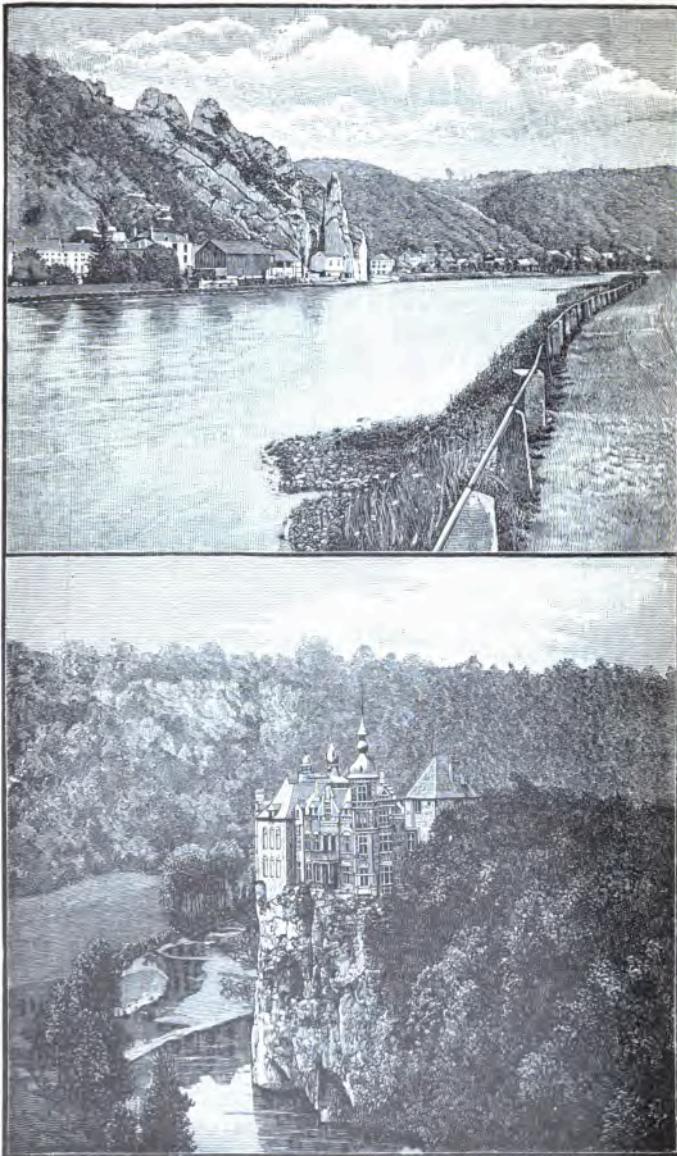

FIG. 58.—SCENERY ON THE MEUSE.

tandique causā ad Ambivaritōs trāns Mosam missam ; hōs exspectāri equitēs atque ēius rei causā moram interpōni arbitrābātur.

The Meuse and the Rhine Described.

10. Mosa prōfluit ex monte Vosegō, qui est in finibus Lingonum, et parte quādam ex Rhēnō receptā quae appellātur Vacalus, īsulam efficit Batavōrum [in Ōceanum īfluit] neque longius inde milibus passuum LXXX in Ōceanum īfluit. Rhēnus autem oritur ex Lepontiis, qui Alpis incolunt, et longō spatiō per finis Nantuātium, Helvētiōrum, Sēquanōrum, Mediomaticum, Tribocōrum, Trēverōrum citātū fertur ; et ubi Ōceanō adpropinquāvit, in plūris dēfluit partis multis ingentibusque¹ īsulis effectis, quārum pars māgna ā feris barbarisque nātiōnibus incolitur, — ex quibus sunt qui piscibus atque īvis avium vivere existimantur, — multisque capitibus in Ōceanum īfluit. 15

Cæsar Advances. More Parleying to Gain Time.

11. Caesar cum ab hoste nōn amplius passuum XII mili- bus abesset, ut erat cōstitūtum, ad eum lēgāti revertuntur ; qui in itinere congressi māgnopere nē longius prōgrederētur ḫrābant. Cum id nōn impetrāssent, petēbant utī ad eōs equitēs qui agmen antecessissent² praemitteret, eōsque pūgnā prohibēret, sibique ut potestātem faceret in Ubiōs lēgātōs mittendi ; quōrum si pīncipēs ac senātus sibi iūre iūrandō fidem fēcisset, eā condicōne quae ā Caesare ferrētur sē ūsūrōs ostendēbant ; ad hās rēs cōnficiendās sibi tridui spatiū daret. Haec omnia Caesar eōdem illō pertinēre arbitrābātur, ut tridui morā interpositā equitēs eōrum qui abessent reverterentur ; tamen sēsē nōn longiūs milibus passuum IIII aquātiōnis causā prōcessūrum eō diē dixit ; hūc posterō diē quam frequentissimī convenirent, ut dē eōrum postulātis cōgnōsceret. Interim ad pīfectōs³ qui cum omni equitātū 30

Cf. ¹ingenti, p. 33, l. 21. — ²antecēdunt, 78, 22. — ³pīfectōs, 92, 6.

antecesserant mittit qui nūntiārent nē hostis proeliō lacesserent; et, si ipsi lacesserentur, sustinērent quoad ipse cum exercitū propius accessisset.

The German Cavalry Treacherously Attack and Rout the Roman.

12. At hostēs, ubi primum nostrōs equitēs cōspexē-
5 runt, quōrum erat v milium numerus, cum ipsi nōn amplius
DCCC equitēs habērent, quod ei qui frumentandī causā
ierant trāns Mosam nōndum redierant, nihil timentibus
nostris, quod lēgāti eōrum paulō ante ā Caesare discesse-
rant atque is diēs indūtis erat ab his petitus, impetū factō
10 celeriter nostrōs perturbāvērunt; rūrsus his resistentibus,
cōsuētūdine suā ad pedēs dēsiluērunt,¹ subfossisque equis
complūribusque nostris dēiectis, reliquōs in fugam con-
iēcerunt atque ita perterritōs ēgērunt ut nōn prius fugā
dēsisterent quam in cōspectum agminis nostri vēnissent.

Gallant Conduct and Death of the Brothers Piso.

15 In eō proeliō ex equitibus nostris interficiuntur IIII et
LXX; in his vir fortissimus, Pisō Aquitānus, amplissimō
genere nātus, cūius avus in civitāte suā rēgnū obtinuerat
amicus ab senātū nostrō appellātus. Hic cum frātri inter-
clūsō ab hostibus auxilium ferret, illum ex periculō ēripuit,
20 ipse equō volnerātō dēiectus quoad potuit fortissimē restitit;
cum circumventus multis volneribus acceptis cecidisset,
atque id frāter, qui iam proeliō excesserat, procul animad-
vertisset, incitātō equō sē hostibus obtulit atque interfectus
est.

**Envoy Come to Cæsar, Whom he Detains. Vigorous Action
Demanded.**

25 13. Hōc factō proeliō Caesar neque iam sibi lēgātōs
audiendōs neque condicōnēs accipiendās arbitrābatur ab
eis qui per dolum atque insidiās petitā pāce ultrō bellum

Cf. ¹ dēsiliunt, p. 95, l. 15.

intulissent: exspectare vērō, dum hostium cōpiae augērentur¹ equitātusque reverterētur, summae dēmentiae esse iūdicabat; et cōgnitā Gallōrum infirmitāte quantum iam apud eōs hostēs unō proeliō auctōritatis essent cōsecuti sentiēbat; quibus ad cōnsilia capienda nihil spati dandum existimābat. His cōstitūtis rēbus et cōnsiliō cum lēgatis et quaestōre cōmunicātō, nē quem diem pūgnae praetermitteret, opportunissima rēs accidit, quod postridiē eius diēi māne eādem et perfidiā et simulātiōne ūsi Germāni frequentēs, omnibus p̄incipib⁹ māiōrib⁹ nātū adhibiti, ad eum in castra vēnērunt: simul, ut dicēbātur, pūrgandi² sui causā, quod (contrā atque esset dictum et ipsi petissent) proelium p̄idiē commisissent; simul ut, si quid possent, dē indūtiis fallendō³ impetrārent. Quōs sibi Caesar oblātōs gāvisus illōs retinēri iussit; ipse omnis cōpiās castris ēdūxit equitātumque, quod recenti proeliō perterritum esse existimābat, agmen subsequi iussit.

Cæsar Surprises the German Camp.

14. Aciē triplici īstitutā et celeriter VIII milium itinere cōflectō, prius ad hostium castra pervēnit quam quid agerētur Germāni sentīre possent. Qui omnibus rēbus subitō perterriti et celeritāte adventū nostri et discessū suōrum, neque cōsiliū habendi neque arma capiendi spatiō datō perturbantur, cōpiāsne adversus hostem dūcere an castra dēfendere an fugā salūtem petere praeſtāret.⁴ Quōrum timor cum fremitū et concursū significārētur, militēs nostrī p̄istini diēi perfidiā incitāti in castra inrūpērunt. Quō locō qui celeriter arma capere potuērunt paulisper nostris restitērunt atque inter carrōs impedimentaque proelium commisērunt; at reliqua multitūdō puerōrum mulierumque — nam cum omnibus suis domō excesserant

Cf. ¹ augērī, p. 90, l. 22. — ² pūrgātī, 25, 6. — ³ fefellisse, 56, 14. — ⁴ praeſtāre, 71, 14.

Rhēnumque trānsierant — passim fugere coepit; ad quōs cōnsectandōs Caesar equitātum misit.

The Germans are Defeated and Flee; Many are Slain or Perish in the River.

15. Germāni post tergum¹ clāmōre auditō cum suōs interfici vidērent, armis abiectis signisque militāribus relicts sē ex castris ēiēcērunt, et cum ad cōfluentem Mosae et Rhēni pervēnissent, reliquā fugā dēspērātā, māgnō numerō interfectō, reliqui sē in flūmen praecipitāvērunt; atque ibi timōre, lassitudine,² vi flūminis oppressi periērunt. Nostri ad ūnum omnēs incolumēs perpaucis volnerātīs ex tanti belli timōre, cum hostium numerus capitum ccccxxx milium fuisse, sē in castra recēpērunt. Caesar eis quōs in castris retinuerat discēdendī potestātem fēcit. Illi supplicia crūciātūsque Gallōrum veritī, quōrum agrōs vexāverant, remanērē sē apud eum velle dixērunt. His Caesar libertātem concessit.

Cæsar's Reasons for Crossing the Rhine and for Building a Bridge.

16. Germānicō bellō cōfēctō multis dē causis Caesar statuit sibi Rhēnum esse trānseundum: quārum illa fuit iūstissima, quod, cum vidēret Germānōs tam facile impelli³ ut in Galliam venirent, suis quoque rēbus eōs timēre voluit, 20 cum intellegerent et posse et audēre populi Rōmāni exercitum Rhēnum trānsire. Accessit etiam quod illa pars equitātū Usipetum et Tencterōrum, quam suprā commemorāvī praedandī frūmentandique causā Mosam trānsisse, neque proeliō interfuisse, post fugam suōrum sē trāns Rhēnum in 25 finis Sugambrōrum recēperat sēque cum eis coniūnxerat. Ad quōs cum Caesar nūntiōs misisset qui postulārent eōs qui sibi Galliaeque bellum intulissent sibi dēderent, respondērunt: ‘Populi Rōmāni imperium Rhēnum finire; si sē

Cf. ¹ terga, p. 89, l. 10. — ² lassitudine, 64, 24. — ³ impulsōs, 59, 4.

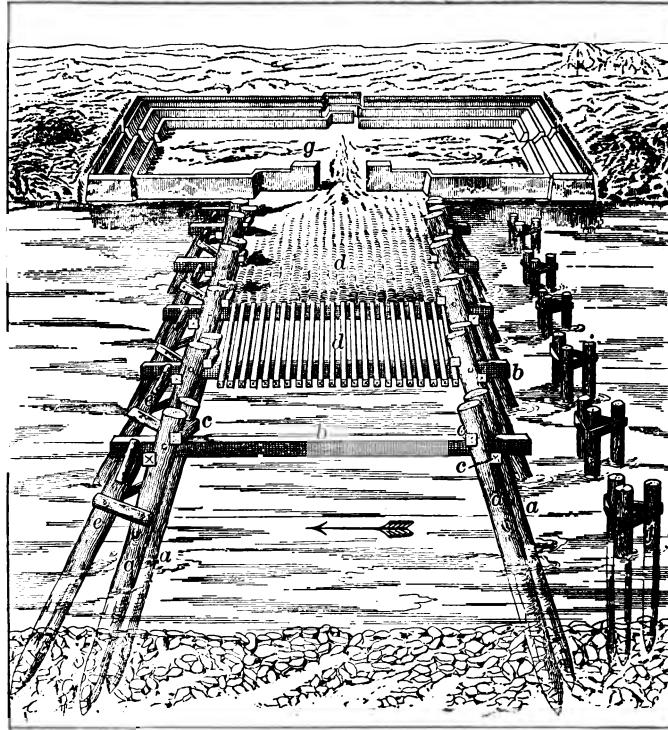

FIG. 59.—PONS A CAESARE IN RHENO FACTUS.

aa, tigna bina sesquipedalia; *bb*, trabes bipedales; *cc*, fibulae;
dd, derecta materia longuris cratibusque constrata;
ee, sublicae ad inferiorem partem fluminis pro ariete oblique actae;
ff, sublicae supra pontem immissae;
gg, castellum ad caput pontis positum.

invitō Germānōs in Galliam trānsire nōn aequum existimaret, cūr sui quicquam esse imperi aut potestatis trāns Rhēnum postulāret? Ubii autem, qui ūni ex Trānsrhēnānis ad Caesarem lēgātōs miserant, amicitiam fēcerant, obsidēs dederant, māgnopere ḍrābant ut sibi auxilium ferret, quod graviter ab Suēvis premerentur; vel, si id facere occupatiōnibus rei pūblicae prohibērētur, exercitum modo Rhēnum trānsportāret; id sibi *ad* auxilium spemque reliquī temporis satis futūrum. Tantum esse nōmen atque opiniōnem ēius exercitūs Ariovistō pulsō et hōc novissimō proeliō factō etiam ad ultimās¹ Germānōrum nātiōnēs, uti opiniōne et amicitiā populi Rōmāni tūti esse possent. Nāvium māgnam cōpiam ad trānsportandum exercitum pollicēbantur.

Description of the Bridge.

17. Caesar his dē causis quās commemorāvi Rhēnum trānsire dēcrēverat; sed nāvibus trānsire neque satī tūtum esse arbitrabātur, neque suaē neque populi Rōmāni dignitatis esse statuēbat. Itaque, etsi summa difficultas faciendi pontis prōpōnēbātur propter lātitūdinem, rapiditātem, altitudinemque flūminis, tamen id sibi contendendum aut aliter nōn trādūcendum exercitum existimābat. Ratiōnem pontis hanc instituit. Tigna bina sēsquipedālia paulum ab īmō praeacūta, dimēnsa² ad altitudinem flūminis, intervallō pedum duōrum inter sē iungēbat. Haec cum māchi-nātiōnibus immissa in flūmen dēfixerat fistūcisque adēgerat,²⁵ — nōn sublicaē modō dērēctē ad perpendiculum, sed prōnē ac fastigātē, ut secundum nātūram flūminis prōcumberent, — eis item contrāria duō ad eundem modum iūncta intervallō pedum quadrāgēnum ab inferiōre parte contrā vim atque impetum flūminis conversa statuēbat. Haec utraque³⁰ insuper bipedālibus trabibus³ immissis, quantum eōrum

Cf. ¹ *ultimae*, p. 92, l. 28. — ² *dimēnsō*, 62, 18. — ³ *trabibus*, 83, 5.

tignorum iunctura distabat, binis utrumque fibulis ab extremitate distinabantur;¹ quibus disclusis atque in contrarium partem revinctis, tanta erat operis firmitudo atque ea rerum natura ut, quod maior vis aquae se incitavisset,
 5 hoc artius inligata tenarentur. Haec derecta materia² iniecta contexebantur ac longuis crateribusque cōsternebantur; ac nihil secius sublīcae et ad inferiorem partem fluminis obliquè agebantur, quae pro ariete subiectae et cum omni opere coniunctae vim fluminis exciperent; et
 10 aliae item suprā pontem mediocri³ spatiō, ut, si arborum trunci sive naves deiciendi operis essent a barbaris immisae, his defensōribus eorum rerum vis minueretur, neu pontū nocerent.⁴

Cæsar Enters Germany.

18. Diēbus x quibus materia copta erat comportari
 15 omni opere effectō exercitus tradūcitur. Caesar ad utramque partem pontis firmō praeſidiō relictō in finis Sugambrorum contendit. Interim a compluribus civitatibus ad eum legati veniunt; quibus pacem atque amicitiam petentibus liberāliter respondet obsidēsque ad se adduci iubet.
 20 At Sugambri ex eo tempore quo pōns institui coepit est fugā comparata, hortantibus eis quos ex Tencteris atque Usipetibus apud se habebant, finibus suis excesserant suaque omnia exportaverant sequē in solitudinem ac silvas abdiderant.

He Learns that the Suevi are Preparing to Resist him, and after Eighteen Days Returns to Gaul.

25 19. Caesar paucos diēs in eorum finibus moratus, omnibus vicis aedificiisque incensis frumentisque succisis, se in finis Ubiōrum recēpit; atque his auxilium suum pollicitus, si ab Suevis premerentur, haec ab eis cōgnovit: ‘Suevōs,
 Cf. ¹ distinendam, p. 82, l. 7.—² materiam, 93, 19.—³ mediocrem, 88, 23.—⁴ nocere, 83, 16.

posteāquam per explōrātōrēs pontem fieri comperissent, mōre suō conciliō habitō nūntiōs in omnīs partis dimisiſſe,¹ uti dē oppidis dēmigrārent, liberōs, uxōrēs, suaque omnia in silvis dēpōnerent, atque omnēs qui arma ferre possent ūnum in locum convenirent; hunc esse dēlēctum medium ⁵ ferē regiōnum eārum quās Suēvi obtinērent; hīc Rōmānōrum adventum exspectāre, atque ibi dēcertāre cōnstituisse.²

Quod ubi Caesar comperit, omnibus eīs rēbus cōfectis quārum rērum causā trāducere exercitum cōnstituerat, ut Germānis metum iniceret,³ ut Sugambrōs ulciscerētur, ut ¹⁰ Ubiōs obsidiōne liberāret, diēbus omnīnō xviii trāns Rhēnum cōsūmptis, satis et ad laudem et ad utilitātem prōfectum arbitrātus, sē in Galliam recēpit pontemque rescidit.⁴

Cæsar Determines to Invade Britain.

20. Exiguā parte aestātis reliquā Caesar, etsi in his locīs ¹⁵ (quod omnis Gallia ad septentriōnēs vergit) mātūrae sunt hiemēs, tamen in Britanniam proficisci contendit: quod omnibus ferē Gallicis bellis hostibus nostris inde subministrātā⁴ auxilia intellegēbat; et, si tempus [annī] ad bellum gerendum dēficeret, tamen māgnō sibi ūsuī fore arbitrā- ²⁰ bātur, si modo insulam adisset, genus hominum perspexisset, loca, portūs, aditūs cōgnōvisset; quae omnia ferē Gallis erant incōgnita. Neque enim temerē praeter mercātōrēs illō adit quisquam, neque eīs ipsis quicquam praeter ūram maritimam atque eās regiōnēs quae sunt contrā Gal- ²⁵ liās nōtum est. Itaque vocātis ad sē undique mercātōribus, neque quanta esset insulae māgnitūdō, neque quae aut quantae nātiōnēs incolerent, neque quem ūsum belli habērent aut quibus institūtis ūterentur, neque qui essent ad māiōrem nāvium multitūdinēm idōnei portūs reperire poterat. ³⁰

Cf. ¹ dīmittere, p. 90, l. 8.—² inlectum, 41, 21.—³ rescindī, 6, 20.
—⁴ subministrāndis, 91, 14.

He Sends Volusenus on a Reconnaissance, then Commius.

21. Ad haec cōgnōscenda, priusquam periculum faceret, idōneum esse arbitrātus, C. Volusēnum cum nāvī longā praemittit. Huic mandat ut explorātis omnibus rēbus ad sē quam p̄imum revertātur. Ipse cum omnibus cōpiis in 5 Morinōs proficiscitur, quod inde erat brevissimus in Britanniā trāiectus. Hūc nāvis undique ex finitimis regionibus, et quam superiōre aestātē ad Veneticum bellum fēcerat classem, iubet convenire. Interim cōnsiliō ēius cōgnitō et per mercātōrēs perlātō¹ ad Britannōs, ā complūribus in 10 sulae civitātibus ad eum lēgāti veniunt qui polliceantur obsidēs dare atque imperiō populi Rōmāni obtemperāre. Quibus auditis liberāliter pollicitus hortātusque ut in eā sententiā permanērent, eōs domum remittit; et cum eis ūnā Commium, quem ipse Atrebātibus superātis rēgem ibi cōn- 15 stituerat, cūiis et virtūtem et cōnsilium probābat et quem sibi fidēlem esse arbitrābatur cūiusque auctōritās in his regionibus māgni habēbatur, mittit. Huic imperat quās possit adeat civitātis, hortēturque ut populi Rōmāni fidem sequantur sēque celeriter eō ventūrum nūntiet. Volu- 20 sēnus perspectis regionibus quantum ei facultatis dari potuit, qui nāvi ēgredi ac sē barbaris committere nōn audēret, quintō diē ad Caesarem revertitur quaeque ibi perspēxisset renūntiat.

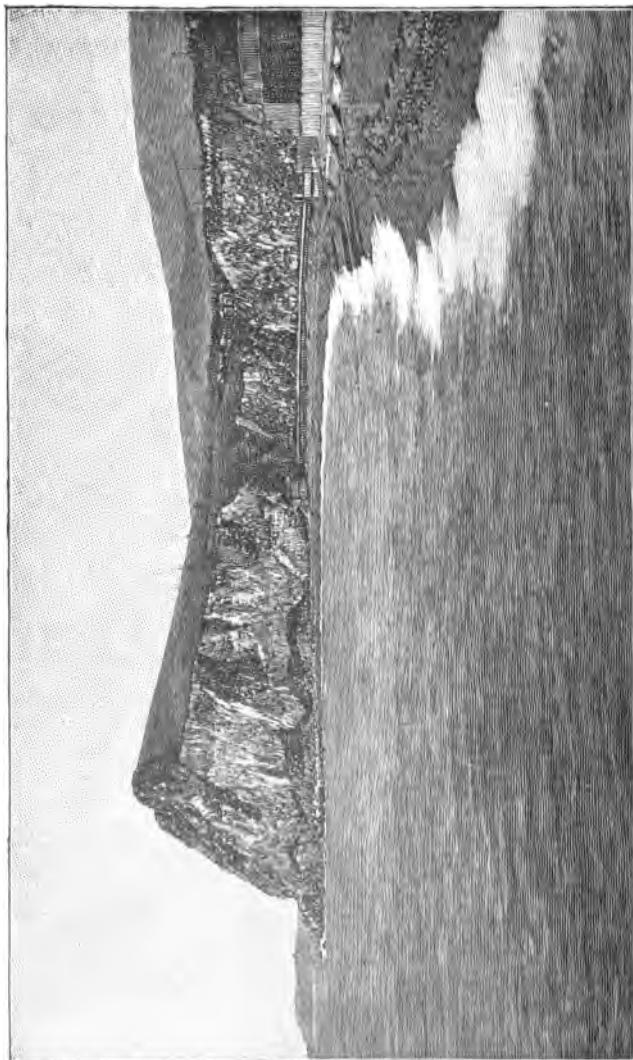
The Morini Submit. A Fleet is Prepared.

22. Dum in his locis Caesar nāvium parandārum causā morātur, ex māgnā parte Morinōrum ad eum lēgāti vēnērunt qui sē dē superiōris temporis cōnsiliō excūsārent, quod hominēs barbari et nostrae cōsuētūdinis imperiti² bellum populō Rōmānō fēcissent, sēque ea quae imperāsset fac- tūrōs pollicērentur. Hōc sibi Caesar satis opportūnē acci-

Cf. ¹ perlāta, p. 73, l. 4. — ² imperitum, 40, 9.

FIG. 60.—CLIFFS OF DOVER.

disse arbitratus, quod neque post tergum hostem relinquere volēbat neque belli gerendī propter anni tempus facultātem habēbat neque hās tantulārum rērum occupatiōnēs¹ Britanniae antepōnendās iūdicābat, māgnūm eis numerum obsidū imperat. Quibus adductis eōs in fidem recipit. § Nāvibus circiter LXXX onerāriis coāctis [contrāctisque], quot satis esse ad duās trānsportandās legiōnēs existimābat, quod praetereā nāvium longārum habēbat quaestōri, lēgātis praefectisque distribuit. Hūc accēdēbant XVIII onerāriae nāvēs, quae ex eō locō ā milibus passuum VIII ventō tenē- 10 bantur quō minus in eundem portum venire possent; hās equitibus distribuit. Reliquum exercitū Titūriō Sabinō et Aurunculēiō Cottae lēgātis in Menapiōs atque in eōs pāgōs Morinōrum ā quibus ad eum lēgāti nōn vēnerant dūcendum dedit; Sulpiciū Rūfūm lēgātūm cum eō prae- 15 sidiō quod satis esse arbitrābātur portum tenēre iussit.

The Fleet Crosses the Channel, Finds Difficulty in Landing, and Comes to Anchor.

23. His cōnstitūtis rēbus nactus² idōneam ad nāvigan- dum tempestātem tertīā ferē vigiliā solvit, equitēsque in ulteriōrem portum prōgredī et nāvis cōscendere et sē sequī iussit. Ā quibus cum paulō tardius esset admini- 20 strātūm, ipse hōrā diēi circiter quartā cum primis nāvibus Britanniam attigit atque ibi in omnibus collibus expositās hostium cōpiās armātās cōspexit. Cūius locī haec erat nātūra atque ita montibus angustē mare continēbātur utī ex locis superiōribus in litus tēlum adigī³ posset. Hunc ad 25 ēgrediendum nēquāquam idōneum locum arbitrātus, dum reliquae nāvēs eō convenientē ad hōram nōnam in ancoris exspectāvit. Interim lēgātis tribūnisque militūm convocātis et quae ex Volusēnō cōgnōvisset et quae fieri vellet

Cf. ¹ occupatiōnibus, p. 103, l. 7.—² nactus, 48, 5.—³ adigēbātur,
84, I.

ostendit, monuitque, ut rei militaris ratiō, maximē ut maritiae rēs postulārent (ut quae celerem atque instabilem mōtum habērent), ad nūtum¹ et ad tempus omnēs rēs ab eis administrārentur. His dimissis et ventum et aestum 5 ūnō tempore nactus secundum, datō signō et sublātis ἀncorīs, circiter milia passuum VII ab eō locō prōgressus, apertō ac plānō litore nāvis cōstituit.

The Britons Resist the Landing of the Romans.

24. At barbarī cōnsiliō Rōmānōrum cōgnitō, praemissō equitātū et essedāriis, quō plērumque genere in proeliis ūti 10 cōnsuērunt, reliquis cōpiis subsecūti nostrōs nāvibus ēgredi prohibēbant. Erat ob hās causās summa difficultās quod nāvēs propter māgnitudinem nisi in altō cōstitui nōn poterant; militibus autem, ignōtis locis, impeditis manibus, māgnō et gravi onere armōrum oppressis, simul et dē nāvi- 15 bus dēsiliendum et in fluctibus cōsistendum et cum hosti- bus erat pūgnandum; cum illi aut ex aridō aut paulum in aquam prōgressi omnibus membris expeditis, nōtissimis locis, audācter tēla conicerent et equōs insuēfactōs incitā- rent. Quibus rēbus nostri perterriti atque hūius omnīnō 20 generis pūgnae imperiti nōn eādem alacritāte ac studiō quō in pedestribus ūti proeliis cōnsuērant nitēbantur.

Cæsar Manœuvres for an Advantage. Valor of a Roman Centurion.

25. Quod ubi Caesar animadvertisit, nāvis longās, quārum et speciēs² erat barbaris inūsitatior et mōtus ad ūsum expeditior, paulum removēri ab onerāriis nāvibus et rēmīs³ 25 incitāri et ad latus apertum hostium cōstitui, atque inde fundis, sagittis, tormentis hostis prōpellī ac submovērī iussit; quae rēs māgnō ūsui nostris fuit. Nam et nāvium figurā et rēmōrum mōtū et inūsitatō genere tormentōrum permōti barbari cōstitērunt ac paulum etiam pedem ret-

Cf. ¹ ad nūtum, p. 28, l. 26. — ² speciē, 71, 4. — ³ rēmōrum, 83, 13.

tulērunt. Atque nostris militibus cunctantibus,¹ maximē propter altitudinem maris, qui x legiōnis aquilam ferēbat obtestātus deōs ut ea rēs legiōni fēliciter ēveniret, “Dēsilite,” inquit, “commilitōnēs, nisi voltis aquilam hostibus prōdere;

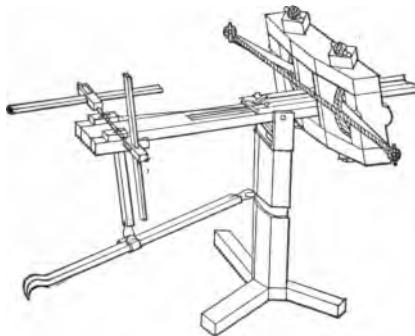

FIG. 61.—CATAPULTA.

ego certē meum reī pūblicae atque imperātōri officium praes- 5
titerō.” Hōc cum vōce māgnā dixisset, sē ex nāvi prōiēcit
atque in hostis aquilam ferre coepit. Tum nostri cohortātī
inter sē nē tantum dēdecus admitterētur, ūniversi ex nāvi
dēsiluērunt. Hōs item ex proximis [prīmis] nāvibus cum
cōnspexissent, subsecūti hostibus adpropinquāvērunt. 10

*The Romans Effect a Landing, but, Having no Cavalry, Cannot Pursue
the Fleeing Britons.*

26. Pūgnātum est ab utrisque āriter. Nostrī tamen,
quod neque ḍordinēs servāre neque firmiter īsistere neque
signa subsequi poterant, atque aliis aliā ex nāvi quibuscum-
que signis occurrerat sē adgregābat, māgnopere perturbā-
bantur; hostēs vērō nōtis omnibus vadis, ubi ex litore 15
aliquōs singulāris ex nāvi ēgredientis cōspexerant, inci-
tatis equīs impeditōs adoriēbantur, plūrēs paucōs circum-

Cf. ¹ cunctandum, p. 90, l. 22.

sistebant, alii ab latere apertō in ūniversōs tēla coniciēbant. Quod cum animadvertisset Caesar, scaphās longārum nāvium item speculātōria nāviglia militib⁹ complēri iussit, et quōs labōrantis¹ cōspexerat hīs subsidia submittēbat. Nostrī 5 simul in āridō cōnstitērunt, suis omnibus cōsecūtis in hostis impetum fēcērunt atque eōs in fugam dedērunt; neque longius prōsequī potuērunt, quod equitēs cursum tenēre atque insulam capere nōn potuerant. Hōc ūnum ad pristi- nam fortūnam Caesari dēfuit.

Conference with British Envoys, Who Sue for Peace.

- 10 27. Hostēs proeliō superāti, simul atque sē ex fugā recēpērunt, statim ad Caesarem lēgātōs dē pāce misērunt; obsidēs datūrōs quaeque imperāsset factūrōs esse pollīciti sunt. Unā cum his lēgātis Commius Atrebās vēnit, quem suprā dēmōnstrāveram ā Caesare in Britanniā praemissum.
 15 Hunc illi ē nāvi ēgressum, cum ad eōs ūrātōris modō Cae- saris mandāta dēferret, comprehenderant atque in vincula coniēcerant: tum proeliō factō remisērunt; et in petendā pāce ēius rei culpam in multitudinem contulērunt, et propter imprūdentiam ut ignōscerētūr² petivērunt. Caesar que-
 20 stus³ quod, cum ultrō in continentem lēgātis missis pācem ab sē petissent, bellum sine causā intulissent, ignōscere imprūdentiae dixit obsidēsque imperāvit; quōrum illi par- tem statim dedērunt, partem ex longinquiōrib⁹ locis arces- sitam paucis diēbus sēsē datūrōs dixērunt. Intereā suōs re-
 25 migrāre in agrōs iussērunt, prīcipēsque undique convenire et sē civitātisque suās Caesari commendāre coepērunt.

The Cavalry Transports Driven Back by a Storm.

28. His rēbus pāce cōfirmātā, post diem quartum quam est in Britanniā ventum, nāvēs xviii dē quibus suprā

Cf. ¹ labōrantibus, p. 46, l. 26.—² ignōvisset, 41, 3.—³ questum, 32, 20.

dēmōnstrātum est, quae equitēs sustulerant, ex superiore portū lēni ventō solvērunt.¹ Quae cum adpropinquārent Britanniae et ex castris vidērentur, tanta tempestās subitō coorta est ut nūlla eārum cursum tenēre posset; sed aliae

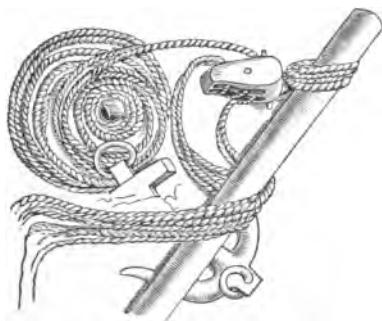

FIG. 62.—ANCHOR AND TACKLE.

eōdem unde erant profectae referrentur, aliae ad inferiōrem 5 partem insulae, quae est proprius sōlis occāsum, māgnō suō cum periculō dēicerentur; quae tamen ancoris iactis cum fluctibus complērentur, necessāriō adversā nocte in altum prōvectae continentem petiērunt.

The Fleet almost Wrecked by Storms and High Tides.

29. Eādem nocte accidit ut esset lūna plēna, qui diēs 10 maritimōs aestūs maximōs in Oceanō efficere cōsuēvit, nostrisque id erat incōgnitum. Ita ūnō tempore et longās nāvis, [quibus Caesar exercitum trānsportandum cūrāverat] quās Caesar in āridum subdūxerat, aestus complēverat; et onerāriās, quae ad ancorās erant dēligātae, tempestās adflic- 15 tābat,² neque ūlla nostris facultās aut administrandi aut auxiliandi dabātur. Complūribus nāvibus frāctis³ reliquae

Cf. ¹ solvit, p. 107, l. 18. — ² adfictārentur, 82, 16. — ³ frāctōs, 27, 25.

cum essent — fūnibus, ancoris reliquisque armamentis āmissis — ad nāvigandum inūtilēs, māgna (id quod necesse erat accidere) tōtius exercitūs perturbatiō facta est. Neque enim nāvēs erant aliae quibus reportāri possent; et omnia 5 deērant quae ad reficiendās nāvīs erant ūsui; et, quod omnibus cōnstābat hiemāri in Galliā oportēre, frūmentum in his locis in hiemem prōvisum nōn erat.

The Britons Seize the Opportunity and Plan to Renew Hostilities.

30. Quibus rēbus cōgnitis p̄incipēs Britanniae, qui post proelium ad Caesarem convēnerant, inter sē conlocūti, cum 10 et equitēs et nāvis et frūmentum Rōmānīs deēsse intellege-rent, et paucitātem militum ex castrōrum exiguitāte¹ cō-gnōserent, — quae hōc erant etiam angustiōra quod sine impedimentis Caesar legiōnēs trāsportāverat, — optimum factū esse dūxerunt, rebelliōne factā, frūmentō commeātūque 15 nostrōs prohibēre et rem in hiemem prōducere; quod his superātis aut reditū interclūsis nēminem posteā belli inferendi causā in Britanniam trānsitūrum cōfidēbant. Itaque rūrsus coniūratiōne factā paulātim ex castris discēdere et suōs clam ex agris dēducere coepērunt.

Cæsār Suspects their Design.

20 31. At Caesar, etsi nōndum eōrum cōnsilia cōgnōverat, tamen et ex ēventū nāvium suārum et ex eō quod obsidēs dare intermiserant, fore id quod accidit suspicābatur.² Itaque ad omnis cāsūs subsidia comparābat. Nam et frūmentum ex agris cotidiē in castra cōferēbat et quae gra-25 vissimē adflictae erant nāvēs, eārum māteriā atque aere ad reliquās reficiendās ūtēbātur, et quae ad eās rēs erant ūsui ex continentī comportāri iubēbat. Itaque cum summō studiō ā militibus administrārētur, XII nāvibus āmissis, reliquis ut nāvigārī *satis* commodē posset effēcit.

Cf. ¹ *exiguitātem*, p. 90, l. 18. — ² *suspicātus*, 97, 20.

He Takes Measures to Thwart them. They Attack a Foraging Party.

32. Dum ea geruntur, legiōne ex cōsuētūdine ūnā frūmentātum missā, quae appellābātur VII, neque ullā ad id tempus belli suspiciōne interpositā, — cum pars hominum in agris remanēret, pars etiam in castra ventitāret, — ei qui prō portis castrōrum in statiōne erant Caesari nūntiāvērunt pulverem māiōrem quam cōsuētūdō ferret in eā parte vidēri quam in partem legiō iter fēcisset. Caesar id quod

FIG. 63.—SOLDIERS FORAGING.

erat suspicātus, aliquid novī ā barbaris initum cōnsili, cohortis quae in statiōnibus erant sēcum in eam partem proficisci, ex reliquis duās in statiōnem succēdere, reliquās 10 armāri et cōfestim sēsē subsequi iussit. Cum paulō longius ā castris prōcessisset, suōs ab hostibus premī atque aegrē sustinēre et cōfertā¹ legiōne ex omnibus partibus tēla conici animadvertisit. Nam quod omni ex reliquis partibus dēmessō frūmentō pars ūna erat reliqua, suspicāti 15

Cf. ¹ cōfertōs, p. 66, l. 7.

hostēs hūc nostrōs esse ventūrōs noctū in silvās dēlituerant; tum dispersōs dēpositis armis in metendō occupātōs subitō adortī, paucis interfectis reliquōs incertis ōrdinibus perturbāverant, simul equitātū atque essedīs circumdederant.

Mode of Fighting with War Chariots.

5 **33.** Genus hōc est ex essedīs pūgnæ. Primō per omnis partis perequitant et tēla coniciunt atque ipsō terrōre equōrum et strepitū¹ rotārum ōrdinēs plērumque perturbant; et cum sē inter equitum turmās insinuāvērunt, ex essedīs dēsiliunt et pedibus proeliantur. Aurigae interim paulātim 10 ex proeliō excēdunt atque ita currūs conlocant uti, si illi ā multitūdine hostium premantur, expeditum ad suōs receptum habeant. Ita mōbilitatē equitum, stabilitatē pedestrum in proeliis praestant; ac tantum ūsū cotidiānō et exercitatiōne efficiunt uti in dēclivī² ac praecipī locō 15 incitatōs equōs sustinēre et brevi moderāri ac flectere, et per tēmōnem percurrere et in iugō insistere et sē inde in currūs citissimē recipere cōsuērint.

The Foragers Rescued. Large Numbers of Britons Assemble.

34. Quibus rēbus perturbātis nostris nōvitāte pūgnæ tempore opportūnissimō Caesar auxilium tulit; namque ēius 20 adventū hostēs cōstitērunt, nostrī sē ex timōre recēpērunt. Quō factō ad lacesendum hostem et committendum proelium aliēnum³ esse tempus arbitrātus, suō sē locō continuit et brevi tempore intermissō in castra legiōnēs redūxit. Dum haec geruntur, nostrī omnibus occupātis, qui erant in agrīs 25 reliqui discessērunt. Secūtae sunt continuōs⁴ complūris diēs tempestātēs, quae et nostrōs in castris continērent et hostem ā pūgnā prohibērent. Interim barbarī nūntiōs in omnis partis dimisērunt paucitatemque nostrōrum militum

Cf. ¹ strepitū, p. 56, l. 26.—² dēclivis, 61, 9.—³ aliēnō, 13, 6.—⁴ continuōs, 42, 27.

suīs praedicāvērunt, et quanta praedae facienda atque in perpetuum sui liberandi facultās darētur, si Rōmānōs castris expulissent, dēmōnstrāvērunt. His rēbus celeriter māgnā multitūdine peditatūs equitatūsque coactā ad castra vēnērunt.

5

They Give Battle and are Defeated.

35. Caesar, etsi idem quod superiōribus diēbus acciderat fore vidēbat, — ut, si essent hostēs pulsī, celeritāte periculum effugerent, — tamen nactus equitēs circiter xxx, quōs Commius Atrebās (dē quō ante dictum est) sēcum trānsportāverat, legiōnēs in aciē prō castris cōstituit. 10 Commissō proeliō diūtius nostrōrum militum impetum hostēs ferre nōn potuērunt ac terga vertērunt. Quōs tantō spatiō secūti quantum cursū et vīribus efficere potuērunt, complūris ex eis occidērunt; deinde omnibus longē lātēque aedificiis incēnsis sē in castra recēpērunt. 15

Cæsar Returns to Gaul.

36. Eōdem diē lēgāti ab hostibus missi ad Caesarem dē pāce vēnērunt. His Caesar numerum obsidum quem anteā imperāverat duplicāvit, eōsque in continentem addūci iussit; quod, propinquā diē aequinocti, infirmis nāvibus hiemi nāvigātiōnem subiciendam nōn existimābat. Ipse idōneam 20 tempestātem nactus paulō post medium noctem nāvis solvit; quae omnēs incolumēs ad continentem pervēnērunt; sed ex eis onerāriae duea eōsdem portūs quōs reliquae capere nōn potuērunt et paulō infrā dēlātae sunt.

Attack of the Morini on Cæsar's Troops.

37. Quibus ex nāvibus cum essent expositi militēs circiter 25 ccc atque in castra contenderent, Morinī, quōs Caesar in Britanniam proficiscēns pācātōs reliquerat, spē praedae adducti primō nōn ita māgnō suōrum numerō circumstetērunt ac, si sēsē interfici nōllent, arma pōnere iussērunt.

Cum illi orbe factō sēsē dēfenderent, celeriter ad clāmōrem hominum circiter milia vi convēnērunt. Quā rē nūntiātā Caesar omnem ex castris equitātum suīs auxiliō mīsit. Interim nostri miliētēs impetum hostium sustinuērunt atque amplius hōris IIII fortissimē pūgnāvērunt, et paucis volneribus acceptis complūrēs ex his occidērunt. Posteā vērō quam equitātus noster in cōspectum vēnit, hostēs abiectis armis terga vertērunt māgnusque eōrum numerus est occīsus.

The Rebellious Morini Subdued. Thanksgiving at Rome.

10 38. Caesar posterō diē T. Labiēnum lēgātum cum eis legiōnibus quās ex Britanniā redūxerat in Morinōs, qui rebellōnem fēcerant, mīsit. Qui cum propter siccitatis palūdum quō sē recipērent nōn habērent (quō perfugiō superiōre annō erant usi), omnēs ferē in potestātem Labiēni pervēnērunt. At Q. Titūrius et L. Cotta lēgāti, qui in Menapiōrum finis legiōnēs dūixerant, omnibus eōrum agris vāstatis, frumentis, succisiōnēs, aedificiis incēnsis, quod Menapii sē omnēs in dēnsissimās silvās abdiderant, sē ad Caesarem recēpērunt. Caesar in Belgis omnium legiōnum hiberna cōstituit.
 15 20 Eō duae omnīnō cīvitātēs ex Britanniā obsidēs mīserunt, reliquae neglēxērunt. His rēbus gestis ex litteris Caesaris diērum xx supplicatiō ā senātū dēcrēta est.

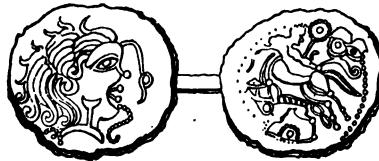

FIG. 64. — GALLIC COIN.